

ZABURZENIA SNU
(SCHLAFSTÖRUNGEN)

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Zaburzenia snu (Schlafstörungen)

Klasa/czas trwania lekcji

II/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie „Schlafstörungen“,
- wymienia przyczyny i skutki zaburzeń snu,
- podaje rady, jak im przeciwdziałać,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: einschlafen – aufwachen, ständig, schwer essen, müde und schlapp sein, ein heißes Bad nehmen, das Zimmer lüften, bei offenem Fenster schlafen, das Licht an- oder ausmachen, sich entspannen, etwas aufschreiben.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- mapa myśli.

Środki dydaktyczne

- podręcznik Themen 1 aktuell,
- tablica kredowa,
- telefony komórkowe,
- laptop i rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Wprowadzenie: Nauczyciel informuje uczniów, że dziś zajmować się będą tekstem pod tytułem „Schlafstörungen“ i stawia pytanie, jakie informacje spodziewają się w tym tekście znaleźć.
- Uczniowie po chwili zastanowienia podchodzą do tablicy i zapisują swoje pomysły w formie mapy myśli.
- Uczniowie czytają tekst i porównują treści w nim zawarte z zapisami na tablicy.

- Pomysły uczniów, których nie znaleźli w tekście, zostają zmasane, pozostałe zachowane:
 - 1) Co to są zaburzenia snu?
 - 2) Jakie są ich przyczyny?
 - 3) Jakie są ich skutki?
 - 4) Co robić, gdy nie można zasnąć?
- Uczniowie zostają podzieleni na cztery grupy. Każda grupa wybiera jeden aspekt i będzie szukała w tekście informacji na jego temat.
- Tekst zostaje przeczytany na głos.
- Uczniowie pracują w grupach.
- Uczniowie przesyłają nauczycielowi wyniki swojej pracy za pomocą poczty elektronicznej.
- Nauczyciel wyświetla je na ekranie rzutnika w formie punktów, a nie całych zdań.
- Uczniowie wychodzą na środek sali i przedstawiają wyniki swojej pracy, formułując pełne zdania.
- Nauczyciel podkreśla ciekawe i ważne konstrukcje, zwraca uczniom uwagę na różnice w stosunku do języka polskiego.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają napisać spójny tekst o swoich przyzwyczajeniach sennych, stosując podane słownictwo: schlafen gehen, einschlafen, aufwachen, den Wecker stellen auf .., klingeln, müde und schlapp, sein, ausgeschlafen sein, (keine) Schlafstörungen haben.

Komentarz metodyczny:

W zależności od stopnia znajomości języka przez uczniów, lekcję tę można też przeprowadzić jako lekcję odwróconą. Uczniowie dostają wtedy przed lekcją zadanie do domu. Nauczyciel informuje ich o tytule tekstu, którym będą się zajmować na lekcji, a oni mają zapisać informacje, jakie spodziewają się w nim znaleźć. Oszczędza to czas na lekcji, który można wykorzystać na ćwiczenie słownictwa i mówienia.

Pracę nad tekstem krótkim i leksykalnie bądź gramatycznie nieskomplikowanym można rozpocząć na lekcji właściwej. Z tekstami dłuższymi i bardziej skomplikowanymi należy pozwolić uczniom zapoznać się w domu, przed lekcją. Wszyscy uczniowie, nawet słabsi, będą wówczas gotowi do pracy w równym stopniu i więcej czasu poświęcić będzie można na ćwiczenia w mówieniu.

W zadaniu domowym nauczyciel podaje do wykorzystania słownictwo z tekstu przerabianego na lekcji. To dobre ćwiczenie, pozwala bowiem uczniom skupić się na nauce tych konstrukcji i słów, które nauczyciel uznał za ważne. Uczniowie często

mają z tym problem i – zwłaszcza ci ambitniejsi – usiłują wychodzić poza znane struktury i napisać coś oryginalnego. Na pewnym etapie znajomości języka obcego pisanie także wiąże się z wieloma niebezpieczeństwami. Dlatego należy uczniom bardzo dokładnie i wyraźnie uświadomić, że chodzi tu o zastosowanie i tym samym ćwiczenie słownictwa i struktur gramatycznych poznanych na lekcji.

Na końcu zajęć sprawdzając, czy cele zostały zrealizowane, nauczyciel może użyć techniki zdań niedokończonych. Może ona dotyczyć także uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W trakcie lekcji nauczyciel może ustalić niektórym wyróżniającym się uczniom odpowiednią ocenę. Zmotywuje ich to do pracy na następnych lekcjach i zaoszczędzi czas na tzw. odpytywanie. Oceniając uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnym, należy wziąć pod uwagę trudności, które musieli pokonać i ich ograniczenia. Niektórzy z nich potrzebują więcej czasu na sformułowanie odpowiedzi, a ich wymowa i artykulacja nie zawsze będzie prawidłowa.